

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniae, 1525

VD16 F 1240

XV Atq[ue] praeter haec tria testimonia, nihil in uniuerso testame[n]to nouo inuenit[ur], q[uo]d sacerdotiu[m] ex nomine meminerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

« gustastis quoniã dulcis est dñs. Ad quẽ accedentes, lapidem
 « uiuũ ab hominibus quidem reprobatũ, a deo autẽ electũ & ho
 « norificatũ & ipsi tanq̃ uiui lapides superædificamini in sacer
 « dotiũ sanctũ offerentes spũales hostias acceptabiles deo per
 « Iesum Christũ. Et infra. Vos autẽ genus electũ, regale sacerdo
 « tiũ, ut uirtutes annũcietis eius, qui uos uocauit de tenebris in
 « admirabile lumẽ. Alterũ est testimoniũ Apoca. 5. Fecisti nos
 « deo nostro reges & sacerdotes, & regnabimus super terram.
 « Tertiũ, Apoca. 22. In his secunda mors non habebit potesta
 « tẽ. Sed erunt sacerdotes dei & Christi eius, & regnabunt cum
 « eo mille annis. Quis autẽ liber Apocal. ueterũ calculo, non
 « sit plenæ authoritatis in contentione, tamen uisum est aduer
 « sarijs etiã ex ipso testimonia opponere, in quibus certũ est uer
 « ba fieri de omnibus christianis, eosq; sacerdotes & reges ap
 « pellari, quod ut de uisibilibus regibus intelligi non potest, ita
 « nec de uisibilibus sacerdotibus intelligi ipsa uniuersitas chri
 « stianorum permittit.

Hæc postrema Lutheri uerba plane sustulerunt omnem a
 prioribus scripturis ambiguitatẽ. Nã si non aliter quisq; de po
 pulo sacerdos sit q̃ rex, sitq; manifestũ itẽ eisdẽ non ita reges
 esse, ut eis alios regendi data sit potestas, cõsequens est, ut nec
 sacerdotes alijs instituti sint q̃ sibi solis. Nos uero de sacerdo
 tibus loquimur, qui per ecclesiæ præsidēs ad id muneris uoca
 ti sunt & ordinati, cooperãte deo, & gratiã eis diuinitus infun
 dente. Quare nihil aduersum nos hæ scripturæ militant. Ne
 que enim inficiamur, singulũ quẽq; christianũ & regẽ & sacerdo
 tẽ esse, uerũ sibi ipsi, non cuiuis alteri. Nã ut cæterorũ regimẽ
 phas non est cuiuis usurpare, ita nec sacrorũ ministeriũ arroga
 re licebit. In summa. Sicut singuli, reges sunt, ita sunt & sacer
 dotes, & ut alios regere singulis prohibetur, ita prohibetur &
 sacerdotium.

Quisq; chri
 stianus est rex &
 sacerdos sibi
 ipsi.

Hebr. 5.

XV

¶ Atq; præter hæc tria testimonia, nihil in uniuerso testa
 mẽto nouo inuenit, qd sacerdotiũ ex nomine meminẽrit.

At quid si non hoc nomine, scripturæ quicq; de sacerdoti
 bus meminissent, nõ propterea consequit qd nulli sint omni
 no sacerdotes, hanc dialecticã negatiuã uelut imperitã & in

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXI

efficacē sēpius explosimus. De presbyteris & episcopis sēpe fit mentio, qui quū re ipsa prorsus idē sint, quos hodie uocamus sacerdotes, plane sophistica contentio est negare de sacerdotibus in scripturis fieri mentionē, q̄ sub hoc nomine nihil de eis traditū sit, quū sub alio nomine, nempe presbyterorum & episcoporum sermo creberrimus habeatur.

De sacerdotibus loquitur scriptura.

Adde, q̄ causam ante reddidimus, cur illo nomine passim abstinerent apostoli, nimirū q̄ adhuc sacerdotes ueteres officio suo fungebant. Quare partim ut Iudæorū sacerdotes nō inde nimis irritarent, partim ut uitare confusio, si tam nostri, q̄ illi, pariter sacerdotes appellarent, hanc appellationē ad tēpus apostoli uitasse putant. Cæterū siue ob hanc, siue ob aliā quāuis causam, id fecerint, Epōs tamen et presbyteros creberime uocatos ab eisdem fuisse, manifestum est.

Quare apostoli nō utebant nomine sacerdotis.

Sed dicet quispiā. Cur igitur apostoli toties christianos oēs in sacris literis appellant sacerdotes? Respondeo, nihil id mouere debuisse Iudæorū sacerdotes, post q̄ intellexissent christianos non aliter ab apostolis uocari sacerdotes q̄ idē uocati sint reges. Neq̄ em̄ ignorauerunt Iudæorū sacerdotes suæ gēti prope modū idē uerbis fuisse dictū in Exodo, Mea est em̄ omnis terra, & uos eritis mihi in regnū sacerdotale, & gens sancta. Hæc uerba non ignorarunt Iudæi toti populo fuisse prolata, neq̄ tamen ob hæc existimabant singulos de populo uere sacerdotes aut reges fuisse, alioquin non obiectassent Christo q̄ se regem uocasset.

Exodi, 19

Lucæ 23

XVI

¶ Vnde hic anteq̄ plura asseramus, parumper insultemus portentis & idolis istis mundi, papæ & suis sacerdotibus. Agite, uos egregij sacerdotes, producite nobis unū iota aut apicem ex uniuersis euangelijs & epistolis apostolorū, uos esse aut dici debere sacerdotes præ cæteris, aut ordinē uestrū esse sacerdotiū diuersum a cōmuni christianorū sacerdotio? Quin producitis? Auditis ne surdæ imagines? Ite ad Parrhisienses quosdam, qui pro scripturæ testimonijs ponent suū magistrale sentimentū, Hæc propositio est hæretica, & ordini sacerdotali cōtumeliosa, tū hoc sentimentū esto uobis principiū fidei. Vnde ergo habemus uos idolorū sacerdotes? Cur nomen cōmuni